

"Pinhole-fotografie is eigenlijk fotograferen zonder lens, vrij simpel. Een lens verzamelt het licht en projecteert een rechte straal op de film. Bij een pinhole gaat het licht gewoon recht door een zelfgemaakt gaatje zo op de film. Je kunt je eigen camera maken. Mijn eerste maquette was bijzonder klein, en die wilde ik van binnen fotograferen. Maar ik gebruik ook vaak spiegels, en dan krijg je een probleem want je ziet de camera in de spiegels. Dat verraadt alles, dan is het beeld niet meer interessant. Je kunt je camera aanpassen aan je omgeving; daarvoor had ik een luciferdoosje bewerkt. Het valt niet op als zijnde een camera, het is heel klein en laag bij de grond dus je

krijgt een kikvorsperspectief, zodat het is alsof je zelf ook heel klein bent. Het geeft je het gevoel dat de ruimte heel groot is. Mijn werk draait om schaalvergroting, de illusie geven dat kleine dingen heel groot zijn – dan krijgt het ook een heel andere betekenis. Zo heb ik een kippenpoot gebruikt als boom. In het donker knip ik een stukje film uit, en dat plaats ik binnenin de camera. Je houdt de vinger voor het gaatje, zet het neer, sluiten, vinger weg en het gaat belichten. Het hangt af van de lichtsituatie, maar soms duurt het wel tien minuten. Daarna weer vinger op het gaatje, en dan ontwikkelen. Ik heb oude camera's omgebouwd, lenzen eraf gesloopt, en dan een gaatje

ervoor. De camera's camoufleer ik, zodat je die wel ziet maar het niet opvalt als camera. Je past de camera aan de wereld die je gebouwd hebt aan. Dan heb je nog de oneindige scherpte-diepte – alles is even scherp. Als je normaal iets van dichtbij wilt fotograferen, dan fotografeer je dat met een macrolens, maar dan is de achtergrond onscherp. Ik vind het wel geinig dat met zo'n simpele techniek eigenlijk meer kan dan de heel geavanceerde techniek van tegenwoordig." "Ik bouwde altijd al settings om daarmee een surreële wereld te creëren, en daar probeerde ik echt in te kruipen, me voor te stellen hoe het zou zijn als ik in die ruimtes kon rondlopen.

Maar een gewone camera kan dat niet vastleggen, die fotografeert dat als een object. Zo'n pinhole-cameraatje zet je er in en dan sta je er ook écht in." Ze gebruikt bij voorkeur dagelijkse dingen zoals suikerklontjes, insecten of vissen. "Ik stel me voor hoe het zou zijn om in een ruimte te staan die bestaat uit suikerklontjes. Dat heeft dan een sprookjesachtige inslag. Het moet wel magisch zijn..." Voor een tentoonstelling met als thema 'vlees' maakte ze een kathedraal van vlees, met als marmere vloer plakken tongenworst. "Ik vind het leuk om mensen te foppen - ze denken vaak dat het echt is, of met de computer gemaakt."

De magisch-realisten zoals Dali maar nog meer Magritte hebben de in Amerika geboren maar in Castricum opgegroeide fotografe behoorlijk beïnvloed. Verder haalt ze haar inspiratie uit muziek zoals rock en lo-fi elektronische muziek: Solex, americana-pop als van Ryan Adams, triphop van Lamb, en Godspeed You Black Emperor. De meeste ideeën krijgt ze echter gewoon op de fiets. Drugs zijn duidelijk geen bron van ideeën, want na een joint is ze helemaal van de wereld. Tentoonstellingen heeft ze meestal in het buitenland, waar kopers niet zo huiverig zijn om foto's aan te schaffen. Met pinhole-fotografie is

het in Nederland ook niet zo best gesteld: "Ik ken hier drie mensen die er mee bezig zijn. In Amerika is die scène veel groter, met o.a. het blad Pinhole Journal. Ze experimenteren zich rot: een bus veranderen in een camera, of een gat graven in de grond, dat lichtdicht maken en een gaatje erin – zo kun je allemaal foto's maken. De leukste vind ik iemand die een stukje film in zijn mond had gedaan; die was met getuiste lippen naar buiten gegaan (zodat-ie zelf het gaatje maakte met zijn mond) – en dat geeft beeld. Zo had ik ook een tijd dat ik overal camera's in zag; je kunt van alles een camera maken." www.pinhole.nl

